

Tõnu Vanakesa (43)

Põhja-Eesti regionaalhaigla onkoloogiakeskuse kopsukirurg, ülemarst

Kes mängivad MMi finaalis?

Brasiilia ja Inglismaa

Eesti seiklevad

Kodumaise **jalgpalli taassünd** algas käsikäes Vene kroonuga. See tähendas, et tragikoomika oli garanteeritud.

TEKST PRIIT PULLERITS

FOTOD MARINA PUŠKAR JA LEMBIT PEEGEL

Täpselt veerand sajandit tagasi, kui jalgpalli polnud Eestis õieti ollagi, oli Eesti ometi tegemas Musta mere ääres jalgpalliajalugu. Üleliidulisel Pereprava turniiril, kus Nõukogudemaa paremad meeskonnad otsisid noorte mängijate seast talendikat järelkasvu, oli Eesti kahe voores järele, pärast Kasahstani ja Türkmenistani alistamist, alagrupi liider. Selleks, et võita alagrupp, tuli jagu saada ka Ukrainast.

Aga Ukraina oli tugev. Kuigi Tiit Kõmper pööras karistuslöögist ilusa värava, tuli Eestil lõpuks alla vanduda 1:2.

Sellega Eesti teekond turniiril lõppes. Kuid ühele mängumehele sealt paljutootav teekond alles algas.

Tõnu Vanakesa, Viljandi 4. keskkooli kuldmedaliga lõpetanud noor-mehe, valiti turniiri parimaks väravavahiks. Kuulus Moskva Dünamo kutsus ta oma ridadesse.

Kuigi Vanakesa oli asunud õppima Tartu Ülikooli arstiteaduskonnas, veetis ta 1982. aasta esimese poole peamiselt Nõukogude suurklubi treeninguil. Mitmel korral pääses duubelmeeskonnas platsilegi. Põhikoosseisus mitte: selle rivistuses kaitses väravat N Liidu kaks oma ala paremat meest.

Ent pikapeale ei tundnud Vanakesa end Moskvast kuigi hästi: ikkagi võõras

